

בש"פ 7087/16 - פלוני נגד פלונית, מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 7087/16

כבוד הרשם גלעד לובינסקי זיו
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

1. פלונית
2. מדינת ישראל

המשיבות:

**השגה על מזכירות בית המשפט ותגובות המשיבות
להשגה**

החלטה

לפניי השגה על מזכירות בית המשפט אשר ביום 11.9.2016 דחתה מן המרשם ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 31.7.2016 מחמת איחור בהגשתו. במסגרת ההחלטה התקבלה בקשה מטעם המשיבה 1 לפי חוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"א-2004 (להלן: החוק), ונקבע כי המבקש יורחק מן האזור בו מתגוררת המשיבה 1 למשך תקופה של שלוש שנים (הן לצרכי עבודה והן לצרכי מגורים). המשיבה 1 מתנגדת לקבלת ההשגה ואילו המשיבה 2 הותירה את העניין לשיקול דעת בית המשפט.

בהחלטתי מיום 13.9.2016 ציינתי, כי נראה שלכל הפחות קיימת עמימות ביחס לשאלה האם הפגרה באה במניין הימים להגשת הערר. כך, בשים לב להוראת תקנה 9(א) לתקנות מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה (תנאים ומועדים להגשת בקשה להטלת מגבלות ולדין בה), התשע"ד-2014, בצירוף תקנה 529 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (באשר לאופיו הייחודי של הליך לפי החוק ראו, בש"פ 7057/09 פלונית נ' אלמוני, פסקה 22 (13.12.2010)).

עמוד 1

ככל שהמבקש צודק בטענתו לפיה ימי הפגרה אינם באים במניין הימים - ונוטה אני לדעה שאכן כך הדבר - הרי שהערר הוגש במועד ויש להורות על קבלתו לרישום. ואילו ככל שאניח לרעת המבקש כי ימי הפגרה באים במניין הימים, הרי שבשים לב לעמימות האמורה ולכך שעסקינן באיחור של ימים בודדים בלבד, דומני כי יש מקום להאריך את המועד להגשת הערר עד למועד הגשתו בפועל.

לא נעלמו מעיני טענות המשיבה 1 בדבר התמשכות הדיון בבקשה בבית המשפט המחוזי ובדבר רצונה לשים את העניין מאחוריה. חרף ההבנה לעמדתה של המשיבה 1 אין בה, בנסיבות העניין, כדי לגבור על זכותו של המבקש למצות את ההליך הערעורי הנתון לו על פי דין.

נוכח האמור לעיל, ההשגה מתקבלת. המזכירות תפתח תיק מתאים ותתייק בו את הודעת הערר ואת החלטתי זו. התיק יועבר לטיפולו של שופט ללא דיחוי.

ניתנה היום, כ"ה באלול התשע"ו (28.9.2016).

גלעד לובינסקי זיו, שופט
ר ש ם